

Problémy dnešní církve – „diagnóza“

1. Církev je vnímána veřejností a mnohdy i vlastními členy a zaměstnanci jako instituce

- Instituce je „chladná“ a naprosté většině lidí připadá zbytečná
- Bible nikde nepopisuje církev jako instituci

2. Centrem je jedno hlavní shromáždění a obřady

- Ani nevíme, co by mělo být centrem křesťanství!!
- Křesťanství vnímáme jako shromáždění
- Svět nás tak vnímá a nám to vůbec nevádí!
- Reformy v církvi se často upínají jen k reformě hlavní bohoslužby
- Smířili jsme se s životem, který se pokouší vypadat zbožně. Místo toho, abychom žili každý den autentické křesťanství - život, který nám Bůh ze své milosti dává!

3. Důraz je položen na službu nás lidí Bohu

- Pán Bůh nám slouží, ale my mu nenasloucháme – to je skutečná tragedie!!!
- Vzniká prostor pro soupeření – lidé neoslavují Boha, ale služba je spíše vzájemným soupeřením
- Deformace služby soustředěné v naprosté většině na projevy při křesťanských shromážděních
- Nepotřebujeme Boží vedení a moc pro službu
- Nevidíme Bohem připravené skutky, které máme vykonat k Boží oslavě
- Křesťané hodní následování jsou ti, kteří nejvíce slouží – vzor křesťanství

4. Ježíš není Pán, ale „pán Ježíš“

- Církev nevede jedna Osobnost - Ježíš, ale lidé se svými představami a názory
- Věřící nejsou konfrontováni s tím, kdo jim skutečně vládne a poroučí
- Tolerujeme falešné vlivy a učení v církvi
- Věřící nejsou vedeni k osobnímu následování a poslušnosti Kristu
- Je zde odpuzující pokrytectví, které má mnoho prostoru v církvi a ničí její svědectví
- Děláme různé kompromisy a podle potřeby tolerujeme v církvi hříchy i stranictví
- Jsme tak otevření pro naslouchání Božím nepřítelům – satan, tělo, svět

5. Opustili jsme biblické učení o Kristu

- V popředí je učení a důrazy církve - biblické učení o Kristu je zcela v pozadí
- Není zvěstováno evangelium milosti – Ježíš je v praxi vedle Zákona
- Skutky zákona jsou stejně důležité jako osobní víra – falešné evangelium
- Nepochopení Boží milosti přináší strach a nejistotu – odvádí od víry

6. Církev je organizována tak, že nemůže růst

- Jeden je hlavní (placený, vzdělaný, ustanovený) ostatní jen pomáhají
- Jeho silné i slabé stránky často rozhodují o směřování celého sboru
- **„Moc úřadu“ několika jednotlivců nahradila moc darů všech věřících v církvi**
- Struktura a formy jsou důležitější než Bohem dané dary pro život a růst církve
- Neumíme opustit nefunkční formy a hledat takové, které lidi oslovují a vedou ke Kristu
- Je to organizace zaměřená na udržení své identity!!

7. Jsme pyšní a spokojení sami se sebou

- V církvi je rozdělení a soupeření – různé frakce a nevraživost
- Narušené vztahy a absence skutečného pokání v praxi
- Spokojenost neočekává ani nevyhledává změny, proto se už dlouho nic nemění
- Jsme soustředění na svůj způsob zbožnosti... „*musí ti to stačit Bože*“
- Jsme odevzdáni spíše svým představám o Ježíši než samotnému Ježíši Kristu!
- **Nezáleží nám na světě, který hyne v hříchu a který Bůh tolik miluje!**

Problémy dnešní církve – „návrat ke kořenům“

1. Církev je Boží lid, vykoupený zástupnou obětí Ježíše Krista.

- Petrův 2:9-10 Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, **lid náležející Bohu**, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste ,vůbec **nebyli lid**, nyní však jste **lid Boží**; pro vás ,nebylo slitování, ale nyní jste došli slitování.
- Efezským 5: 25-27...jako si Kristus zamiloval církev a **sám se za ni obětoval**, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; **tak si on sám připravil církev** slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná.

✓ **Novozákonní církev ne křesťanská církev!**

Církev vznikla tak, že Ježíš řekl svým učedníkům „jděte“ a oni šli! I přes mnohé problémy a pronásledování se pak církev v římské říši rychle rozrostla. Šířila se napříč všemi kulturními i společenskými vrstvami. Zvěstovala evangelium a držela se učení apoštolů. Novozákonní církev neshromažďovala majetek, ale naopak mnozí křesťané svůj majetek prodávali, aby tak pomohli svým bratřím v nouzi. Novozákonní církev byla většinou církví pronásledovanou, ale přes to všechno duchovně i početně velmi rostla. Některé odhady uvádějí, že kolem roku 100 n.l. měla církev 25 000 věřících a v roce 310 n.l. to bylo téměř 20. 000.000 věřících. Jak to dokázali?! Církev, je tak až do roku 312 n.l. přes všechny problémy (vliv sekt, světa, pronásledování) věrná Kristu a učení apoštolů.

Tzv. „Milánským ediktem“ je v roce 313 n.l. církvi císařem Konstantinem zaručena náboženská svoboda. Současně s ní se však do církve dostává mnoho pohanského učení, zvyků i tradic. Můžeme tak říct, že končí období autentické novozákonní církve a nastává období tzv. křesťanské církve.

Rozdíly mezi těmito církvemi:

Novozákonní církev

- Má jen jednoho Kněze – Ježíš v nebeské svatyni.
- Ježíš je Pán – Ježíš svým Duchem církev vede, ona ho poslouchá a uctívá jako Pána.
- Místní sbor je nezávislý a vedený několika pověřenými bratry, jsou to „obyčejní věřící.“
- Duchovní jednotu je tvořena na základě sjednocení v Kristu a projevuje se především v učení církve (věroučné doktríny) a morálce.
- Důraz je položen na „Zůstaňte ve mně“ a „Jděte!“
- Je to církev, která se ztotožňuje s pojmy: Boží lid, společenství nebo hnutí.
- Je charakteristická službou (moc a autorita), současně také tím, že početně a duchovně roste.

Křesťanská církev

- Do úřadu jsou povolávání mnozí kněží (různí lidé).
- Je rozdělena na duchovní, kteří vedou církev a laiky.
- Je institucí - církevní struktury, profesionální duchovenstvo (moc úřadu), předpisy církve.
- Usiluje o jednotu na základě tolerance.
- Důraz je položen na církevní obřady a hlavní shromáždění (bohoslužba).
- Součástí křesťanské církve jsou dnes: denominace, které mají různé postoje k Božímu slovu a morálce.
- Často usiluje o určitý vliv a moc.
- Je to organizace, která je zaměřena na udržení své identity.

Křesťanská církev je fundamentálně odlišná od autentické novozákonní církve, kterou tvořily: vztahové sítě obyčejných misijních společenství, organizované jako hnutí.

Galatským 1:22 „V církvích Kristových v Judsku mne osobně neznali.“

✓ **Společenství svatých ospravedlněných vírou v Ježíše.**

Římanům 5:1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.
Církev – Boží lid, je společenství lidí, kteří přijali Bohem nabízenou spravedlnost. Tuto dokonalou pravost před Bohem přijali na základě víry v zástupnou oběť Pána Ježíše (Sk 20:28).

✓ **Duchovní tělo - „organizmus.“**

Efezským 4:16 z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se odírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.

Boží lid je podporován Božím lidem a tím jako církev roste!

✓ **Jednota i přes různé formy a projevy.**

Efezským 4: 4 – 6 Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

Protože jeden Pán nás dal dohromady, nejsou už mezi věřícími lidmi žádné rozdíly. Církev proto nemá uspořádání, které vidíme ve světě, kde vzdělání, bohatí a mocní vládnou nad ostatními lidmi. Všichni máme zodpovědnost za to, co se děje v církvi! Jsme si naprosto rovni v zodpovědnosti i povinnostech. Není zde vysvěcený a laik nebo jakékoli jiné rozdělení (Kol 3:11).

✓ **Hnutí, které Ježíš Kristus založil a kterého chce být centrem.**

Zjevení Janovo 22:16 Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.“

Ježíš Kristus – Pán církve, chce být v praxi centrem svého hnutí na zemi.

Potřebuji se rozhodnout - ztotožnit s pojetím autentické církve Pána Ježíše!

2. Centrem církve je Ježíš Kristus.

✓ **Ježíš je Pán**

Židům 12:2 s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.

Život věřících má být ve všech oblastech plně podřízen jen Ježíši. Měli bychom velmi vážně zkoumat a odpovědět si na tyto otázky:

- Snažím se důsledně žít jako Ježíš (tak jak by žil On)?
- V čem se podobá moje zbožnost a duchovní život Jeho životu?
- Co mi brání v tom, abych upřímně a cele žil jako Ježíš?
- Podobá se moje misijní služba službě Ježíše?
- Uvažuji podobně jako Ježíš v oblasti vůdcovství a budování nových vedoucích?

✓ **Jednoduché a přitom komplexní poselství**

Ježíš je Pán, je poselství, které mění život věřících a současně je mocným svědectvím pro nevěřící.

✓ **V Ježíši Kristu Bůh vládne**

Náš život proto nemůže být rozdělen na duchovní a obyčejný. Ježíš je Pánem 24 hodin denně od pondělí až do neděle. Je jen jeden Bůh, který si na nás dělá absolutní nárok a který nás zachraňuje. Musíme se naučit žít svůj obyčejný život svatě – uctíváním svého Pána.

Potřebujeme projít proměnou: Správné jednání vede ke správnému myšlení a ne naopak!

Proměna chování - jednání a myšlení má jít tímto směrem:

-
- Soběstředné myšlení a chování
 - Poznání Boží milosti a zástupné oběti Ježíše Krista
 - Odpočinutí v Kristu – život pod milostí
 - Chození s Kristem – pravidelné pokání
 - Lásky k nejbližším
 - Lásky ke všem lidem

Zhodnocení každého dne:

- “Kde jsem dnes myslel a žil jako Ježíš?” **CHVÁLA**
- “Kde jsem dnes nedal prostor Ježíši mému Pánu?” **POKÁNÍ**

Pokud je Ježíš centrem církve, pak se musím zaměřit na Něho - Jeho osoba a dílo, osobní a upřímný vztah s Ježíšem, a ne na svou osobu (moje zbožnost a služba).

3. V církvi slouží lidem především Bůh.

„Církev je způsob, jakým Bůh miluje svět. Bůh jde za lidmi tam, kde jsou a používá si k tomu různé lidi.“

✓ **Boží milost pro hříšníky**

Boží milost je především prvek Božího charakteru. Je to ničím nezasloužená dobrota a láska ke všem hříšným lidem. Bůh může svou milost dokonale projevit, protože Ježíš na kříži přinesl za všechny hříšníky dokonalou oběť. Křesťané se mají stát svědky této milosti!

✓ **Ježíš je pravý vinný kmen a my jsem jen ratolesti**

Ježíš: „Beze mě nemůžete učinit nic!“ Ježíš je „kmen,“ my jsme „ratolesti“ na kterých se může objevit ovoce Ducha, a to pouze tehdy, pokud zůstáváme (čerpáme moc a sílu) v Ježíši Kristu. Ratolesti můžou nést ovoce ne je vyprodukovat!

✓ **Dar apoštolského prostředí**

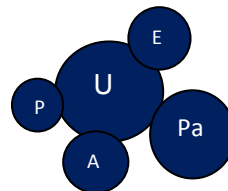
Efezským 4:11-13 To on rozdal své dary – **apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele** – pro přípravu **svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo**, abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti.

Apoštolské prostředí je v podstatě apoštolský vliv a příznivé prostředí, které rozhodující mírou ovlivňuje a udržuje každé hnutí Božího lidu. Toto prostředí se skládá z pěti na sobě navazujících darů služby. Přitom Písmo naznačuje, (Ef 4:7) že každý věřící dostal všechny dary potřebné pro růst církve - dospělost v Kristu.

Příklad jednotlivých prvků služby (AP) v životě křesťana:

Velikost jednotlivých prvků se může měnit.

Záleží to na aktuální potřebě církve a službě věřícího.

- I. **Apoštolská služba vede a vytváří pole působení pro další služby** - Ef 2:20. Lidé, kteří takto slouží církvi jdou za hranice kultur a tam zasévají evangelium. Dělají to napříč kulturním a sociálním prostředím. **Apoštolská služba** chrání a zakotvuje misijní DNA v církvi. Zabezpečuje, že se křesťanství věrně přenáší z jednoho kontextu do druhého a z jedné doby do druhé.
- II. **Prorocká služba volá k pokání.** Podílí se na tom, co Bůh říká lidem. Ukazuje na víru, která je zaměřená na Boha a tím mizí strach z člověka. Říká věřícím lidem pravdu. **Prorocká služba** dává záruku toho, že svatost Boží bude ctěna a pravda respektována. Staví se také proti různým modlám.
- III. **Evangelizační služba volá lidi ke Kristu.** Evangelista přivádí lidi do vztahu s Ježíšem skrze evangelium. Říká nevěřícím pravdu. Jasně sděluje Boží nabídku spasení na kterou pak mohou lidé reagovat vírou. Podílí se na početním růstu církve.
- IV. **Pastýřská služba volá k lásce.** Pastýřská služba vytváří prostředí potřebné pro rozvinutí schopností být více podobní Kristu. Stará se o Boží lid, který rozvijí: **vedením, „krmením,“ ochranou a výchovou.** Pastorační služba se podílí na růstu učenictví.
- V. **Učitelská služba vede lidi k růstu.** Vyučuje zjevenou Boží vůli a tím vede církve k porozumění a dospělosti. Z její pomoci Boží lid nabírá moudrost a porozumění. Pravdou a láskou vede ke správnému chování. Je to služba, která je odevzdána učení a začleňování.

Proč potřebujeme službu APEPU?

Autorita v církvi není dána úřadem (postavení), ale službou! Církev tak vždy působí od služby apoštolské a prorocké přes službu evangelizační a následně službu pastýřskou a učitelskou. **To je způsob, jak je církev vedena, jak působí a roste.** Jednotlivé prvky služby APEPU na sebe navazují a každá služba tak vytváří prostor pro další službu. **Církev je pouze pokračováním služby Ježíše Krista. On měl službu APEPU, proto i jeho církev musí mít v každém století všechny prvky apoštolského prostředí. Jinak nemůže dobře růst!**

Pokud v církvi slouží lidem především Bůh, pak se musím naučit přijímat Jeho dary a službu – radovat se ve svém Bohu! Jinak moje služba Bohu a lidem nebude ničím jiným než mou snahou. Taková služba mívá často špatné motivy a je bez potřebné moci a vlivu.

4. Církev roste skrze učednictví – podobnost Ježíši.

Učednictví je proces - připodobňovat se Ježíši Kristu. Je to celoživotní a ničím nenahraditelný úkol Božího lidu. Církev tak pro okolní svět doslova ztělesňuje Ježíšovo poselství. Činění učedníků je klíčový úkol církve, který musí být základem fungování každého sboru. Základním úkolem učednictví, je ztělesňovat poslání a charakter Ježíše. Sbor je misijní tehdy, když se jeho členové stávají učedníky Ježíše, tzn. jejich životy jsou Ježíši Kristu stále více a více podobné!

Charakteristika dobrého učednictví v církvi:

- ✓ **Zapálenost**
- ✓ **Skupinky**
- ✓ **Vize – účel společenství (sboru)**
- ✓ **Pomáhat novým lidem růst**
- ✓ **Vedení je věcí více lidí**
- ✓ **Pružnost**

Růst církve a naše zaměření:

- Na Boží království (nový život s Krista) – správné zaměření křesťana a misijního společenství.
- Na svět a tělesný způsob života (hřích, soběstřednost, individualita, nesprávné myšlení) - neplodný a nezralý život křesťana (společenství).

Potřebuji se celé zaměřit na Ježíše, jen tak mu můžu být podobný – být Jeho učedníkem! Bohu patří chvála za to, že se rozhodl vkládat do svých dětí přirozenost Ježíše Krista.

5. Církev žije mezi lidmi – síť vztahů.

Skutky 4:32 Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné.

Boží církev žije a působí Božím způsobem – je to Jeho dílo! Ze všeho nejvíce se tento život církve projevuje upřímnými a čistými vztahy mezi jednotlivci i celými rodinami. Je to taková síť vztahů, která se velmi zřetelně projevují i na venek. Naše snaha tento proces nějak řídit a organizovat spíše církvi uškodí, než jí pomůže! Církev se takto projevuje a roste i tam, kde je pronásledována tzn., nemá profesionální vedení, nemá Bibli, potřebné zázemí, prostředky, veřejná shromáždění atd. (Příklad: Pronásledována církev v Číně má dnes cca 100 milionů věřících z původních 2 milionů při nástupu Mao Ce-Tunga a jeho režimu).

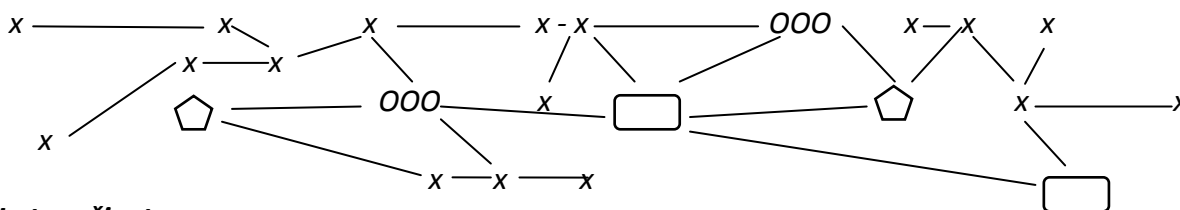
Charakteristika:

- ✓ **Má síť vztahů**

Strukturální síť církve tvoří vztahy mezi:

1. x jednotlivými lidmi
2. OOO buňkami (více osob)
3. ◻ skupinkami (malé společenství)
4. □ misijními společenstvími (sbory)

V církvi jsou důležité všechny tyto části, tvoří síť potřebnou k růstu Božího lidu na základě vztahů.

✓ **Je tam život**

Nejde tak o akce nebo obřady, jako spíše o život s Krista – učednictví a duchovní růst věřících. To se v praxi projevuje spontánností a zbožnými návyky.

✓ **Šíří se jako „virus“**

Skutečně silné myšlenky jako např. evangelium se dokážou mezi lidmi rychle šířit pokud jsou lidé spojeni vztahy. Evangelium (dobrá zpráva a moc nového života) má schopnost šířit se ve všech kulturách i společenských vrstvách. Např. jednotlivec osloví jednotlivce, rodina další rodinu atd.

✓ **Je dobře přenosná**

Církev je dokonalý duchovní organizmus, který se může velmi dobře a rychle šířit. Pokud církev stagnuje, tak je to často proto, že my lidé ji takovou uděláme (instituce, komplikovaná organizace, různé systémy vzdělávání a řízení církve...). Zvolíme si a vytvoříme formu církve, která není dobře přenosná, protože není přitažlivá pro další lidi!

Pokud nemám s lidmi opravdové a upřímné vztahy, obzvláště pak ve své rodině. Nemohu lidem kolem sebe věrohodně předávat evangelium. Nemohu být dobrým nástrojem v šíření Božího království!

6. Církev je hnutí ne sbor – organizační struktura a početní růst církve.

Skutky 11:19 -21 Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování. Ti, kteří se odtud rozprchli, dostali se až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; slovo evangelia však zvěstovali jenom židům. Ale někteří z nich, původem z Kypru a z Kyrény, začali po svém příchodu do Antiochie zvěstovat Pána Ježíše také pohanům. Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu.

Novozákonní církev měla své sbory, které vedli pověřeni bratři. Tento model nijak nebránil tomu, aby církev rostla. Dnešní snaha církev organizovat, chránit a vést většinou způsobí tzv. pevnou strukturu, která v praxi církev zpomalí anebo její růst úplně zastaví! Všechno nasvědčuje tomu, že církev nejlépe roste v určitém „chaosu“, když není lidmi kontrolována a organizována. To samozřejmě neznamená, že misijní společenství – sbor, nemá mít své vedení nebo řád potřebný k dobrému svědectví pro nevěřící. **Církev je hnutím, které založil a stále vede Ježíš Kristus!** Hnutí je organizační podoba, která umožňuje církvi v každé době a za všech okolností nejlépe působit a růst. Potvrzují to různá misijní hnutí z historie církve i následný růst církve. **Naší prioritou proto nemá být založit sbor s pevnou strukturou, ale hnutí, které se může dále rozrůstat.**

Ježíš nezaložil sbor, ale církev, která stále působí a roste! V praxi to znamená, že život a služba Ježíše, je pro mne příkladem i reálnou skutečností. Můj život a služba má být pouze pokračováním Jeho služby!

7. Církev se učí v riziku – život víry (Židům 11 kapitola).

Nejde jen o to, že církev musí čelit různě intenzivnímu protivenství, protože svět nechápe život víry a moc Ducha Božího. Předně jde o to, že **církev musí sama používat moc nového života pro svědectví světu!** Žít vírou je pro Boží lid vždy určité riziko, které sebou přináší nedorozumění a pronásledování (1. Te 2:14). V praxi to znamená, že **křesťan musí dobrovolně a pravidelně kvůli svědectví tomuto světu, vstupovat do nových vztahů, zkušeností a rozhodnutí tzn. rizik. Bez tohoto postoje a praxe se život křesťana a často i celého společenství stane jen pasivním a neúčinným křesťanstvím!**

Závěr

Církev na zemi žije jako duchovní tělo Ježíše Krista.

Efeským 4:14 – 16 Nesmíme proto nadále zůstat nemluvnaty zmítanými a unášenými kdejakým poryvem učení, lidskou prohnaností a vychytralým sváděním k bludu. Místo toho máme mluvit pravdu v lásce a v každém ohledu růst v Krista, který je hlavou. Z něj celé tělo, spojené a svázané pomocí všech tkání, roste a buduje se v lásce, když každá jednotlivá část plní úkol, který jí náleží.

Výše uvedených sedm bodů popisuje velmi stručně život a působení církve Ježíše Krista. Boží slovo všechny křesťany vyzývá k tomu, aby byli zralí, protože jim hrozí svedení a život v bludu. Toto varování se týká především zralosti ohledně učení o církvi. Naše poznání je jen částečné, ale v této věci se nemáme spokojit s ničím jiným než se zdravým učením, které pak každodenně uvádíme do praxe!

Církev na zemi žije jako duchovní tělo Ježíše Krista. Je to tajemství, kterému můžeme trochu lépe porozumět díky funkcím, jaké probíhají v každém biologickém těle. Základní částí těla je tzv. DNA. To, čím je DNA pro biologické systémy (je ve všech živých buňkách; zachycuje genetický kód, který zabezpečuje přenos dědičných znaků; má schopnost násobit se; je nositelkou životně důležitých informací, které jsou potřebné pro zdravou reprodukci), tím je i „misijní DNA“ pro církev. „Misijní DNA“ má v církvi stejné funkce – tak to udělal Bůh! Je to metafora, která ukazuje na to, že se církev - duchovní tělo Ježíše Krista, se může reprodukovat a růst podobně jako tělo biologické. Pán Bůh dává skrze „misijní DNA“ každému věřícímu vše potřebné pro dokonalý růst a působení Kristovy církve na zemi.

„Misijní DNA církve“

- **Ježíš je Pán** – jádro života církve a současně mocné vyznání, kterým Kristus skrze své následovníky mění svět.
- **Činění učedníků** – je ničím nenahraditelný proces v církvi, který z lidí soběstředných dělá učedníky velmi podobné Kristu.
- **Misijně inkarnační podnět** – je podnět, kterým Bůh posílá církev ven do světa, aby zasévala evangelium. Boží moc pak způsobí, že Kristovo evangelium dokáže zakořenit v různých obdobích i kulturách.
- **Apoštolské prostředí** – je prostředím v církvi, které je potřebné pro zdravý a trvalý růst Kristova těla. Týká se způsobu vedení a služby církve.
- **Organické systémy** – jsou opakem centralizované instituce. Církev tak žije mezi lidmi a vytváří sítě vztahů (systémy), kterými se evangelium Ježíše Krista velmi dobře přenáší do všech společenských vrstev.
- **Odvážná komunita** – je společenství věřících, které žije vírou. S Kristem dokáže odvážně vstupovat do nových situací a výzev. Její odvaha a víra proměňuje církev i svět.

Dnešní křesťanství v Evropě, včetně naší země je velmi silně ovlivněno podobou tzv. Křesťanské církve, která nemůže zdravě růst a dobře sloužit Bohu. Pokud zůstaneme spokojeni s touto podobou církve, nic se nezmění! Změna může nastat až tehdy, kdy jako církev i jednotlivci přestaneme být spokojeni s životem, který se často jen pokouší vypadat zbožně. Musíme vzít vážně skutečnost, že můžeme žít jako církev Ježíše Krista, Božím životem, který nám Bůh ze své milosti dává!

Zpracoval: Petr Unucka
Podle A. Hirsche